

26 Ιουνίου, 1990

[ΜΑΛΛΑΧΤΟΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΟΛΓΑ ΚΑΡΑΟΛΙΔΟΥ,

Αιτήτρια,

v

ΕΦΟΡΟΥ ΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 209/88).

Φορολογία — Φορολογία εισοδήματος — Εκπτώσεις — Η περίπτωση των Άρθρων 11(1)(α) και 12(2)(α) των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων 1961-1978 — Ερμηνεία — Περιστάσεις της ορθής εφαρμογής του νόμου στην κριθείσα περίπτωση.

5

Αίτηση Ακυρώσεως — Λόγοι ακυρώσεως — Έλλειψη αιτιολογίας — Δεν στοιχειοθετείται όταν η πράξη μπορεί να θεμελιωθεί επί άλλης ορθής αιτιολογίας.

10

Η αιτήτρια αμφισβήτησε την απόρριψη αιτήματός της για απόσβεση επί της οικίας της, ως προς τη φορολόγηση του εισοδήματός της του έτους 1985.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

20

Από τη στιγμή που η αιτήτρια έπαυσε να ενοικιάζει το ακίνητο της, το εν λόγω ακίνητο έπαυσε να χρησιμοποιείται απο την αιτήτρια "εν τη τοιαύτη εμπορική ή βιομηχανική επιχείρησει" κλπ. μέσα στην έννοια του Άρθρου 12(1). Πρόσθετα η αιτήτρια έπαυσε να ασκεί "εμπορικήν ή βιομηχανικήν τινά επιχείρησιν" κ.λπ. μέσα στην έννοια του Άρθρου 12(2) του Νόμου.

25

Εφόσον το ακίνητο της αιτήτριας δεν εμπίπτει μέσα στην έννοια του Άρθρου 12(2), ο καθ' ου η αίτηση ορθά και νόμιμα απέρριψε το αίτημά της για έκπτωση.

Πρέπει να σημειωθεί, ότι η αιτιολογία για απόρριψη του αιτήματος της αιτήτριας, που δίδεται από το Διευθυντή του Φόρου Εισοδήματος στην επιστολή του ημερομηνίας 28.12.87 είναι διαφορετική από την εισήγηση του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση. Είναι ωστόσο θέση της νομολογίας ότι το Δικαστήριο μπορεί να επικυρώσει την επίδικη απόφαση επί τη βάσει νόμιμης αιτιολογίας, ακόμα και αν η τουαίτη αιτιολογία είναι διαφορετική από εκείνη που έδωσε η διοίκηση.

5

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

10

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Akinita Anthoupolis Ltd and Another v. Republic (1980) 3 C.L.R. 296,

Voulpioti v. Republic (1974) 3 C.L.R. 313,

15

Spyrou and Others v. Republic (No. 1) (1973) 3 C.L.R. 478.

Προσφυγή.

20

Προσφυγή κατά της απόφασης του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος με την οποία απορρίφθηκε αίτημα της αιτήτριας για απόσβεση επί της οικίας της.

A. Ποιητής, για την Αιτήτρια.

25

Γ. Λαζάρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον Καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult.

30

ΜΑΛΑΧΤΟΣ, Δ.: Η αιτήτρια με την παρούσα προσφυγή ζητά "δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση του καθ' ου η αίτηση που περιέχεται στην επιστολή του προς την αιτήτρια ημερ. 28.12.87 δυνάμει της οποίας ο καθ' ου η αίτηση απέρριψε το αίτημα της αιτήτριας για απόσβεση επί της οικίας της, είναι άκυρη και στερημένη οιαδήποτε αποτελέσματος".

35

Η αιτήτρια είναι καθηγήτρια και το εισόδημά της κατά τον ουσιαώδη χρόνο προερχόταν από το μισθό της και ενοίκια από μίαν οικίαν στο Στρόβολο. Η αιτήτρια υπόβαλε δήλωση εισοδήματος για το φορολογικό έτος 1985 στις 13.8.1986.

40

Η φορολογία επί του εισοδήματος επιβλήθηκε στις 14.10.1987.

Για την πιο πάνω φορολογία η αιτήτρια υπόβαλε ένσταση, μέσω του εγκεκριμένου λογιστή της, με επιστολή ημερ. 31.10.1987 για τους πιο κάτω λόγους:

- 5 (α) η φορολογουμένη ήθελε να φορολογηθεί πάνω στην ετήσια αξία της κατοικίας, σύμφωνα με το άρθρο 5(στ), και
- (β) η εκτίμηση της αξίας της κατοικίας κατά τον τετραμηνιαίο της ενοικίασης ήταν υπερβολική.

10

Ο Έφορος Φόρου Εισοδήματος, μετά από εξέταση της όλης υπόθεσης, πήρε απόφαση για την ένσταση σύμφωνα με την οποία διατήρησε την αρχική του απόφαση και απέστειλε στην αιτήτρια ειδοποίηση επιβολής φόρου λογιστικής ημερομηνίας 28.12.87 μαζί με συνοδευτική επιστολή της ίδιας ημερομηνίας στην οποία δίδεται η αιτιολογία της απόφασης και η οποία έχει ως εξής:

15

20

"Αναφέρομαι στην ένστασή σας με ημερομηνία 31.10.1987 όσον αφορά το έτος 1985 και σας πληροφορώ ότι αποφάσισα ότι η φορολογία, όπως αρχικά σας έχει κοινοποιηθεί, είναι κανονική και δεν μπορώ να την τροποποιήσω.

25

Όσον αφορά τον ισχυρισμό σας ότι η οικία στα τέσσερα χρόνια που ενοικιάστηκε από την ημερομηνία που έχει κτισθεί μέχρι την ημερομηνία που χρησιμοποιήθηκε για ιδιοκατοικία, έχει υποστεί τέτοια μείωση στην αξία της όσο και οι αποσβέσεις που σας φορολογούμε, δεν συμφωνώ, διότι ήδη σας έχουν παραχωρηθεί έξοδα για επιδιορθώσεις και πογιατίσματα, που επανέφεραν την κατοικία στην αρχική της μορφή και αξία.

30

Σας εσωκλείω Ειδοποίηση Επιβολής φορολογίας για το έτος 1985 και η προσοχή σας εφιστάται στην παράγραφο 7 της σχετικής Φορολογίας".

35

Εναντίον της πιο πάνω απόφασης η αιτήτρια καταχώρησε την παρούσα προσφυγή.

40

Οι λόγοι που προβάλλονται για την ακύρωση της πιο πάνω απόφασης είναι:

(α) Πλάνη περί το Νόμο,

(β) Πλάνη περί τα πράγματα,

(γ) Έλλειψη δέουσας έρευνας.

Το κύριο μέρος της επιχειρηματολογίας του δικηγόρου της αιτήτριας στηρίχτηκε πάνω στα άρθρα 11(1)(α) και 12(2)(α) των Περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων 1961 - 1978 τα οποία έχουν ως εξής:

"11 (1) - Προς εξεύρεσιν του φορολογητέου εισοδήματος παντός προσώπου θα εκπίπτωνται άπασαι αι δαπάναι ας το τοιοῦτο πρόσωπον υπέστη εξ ολοκλήρου και αποκλειστικώς προς κτήσιν του εισοδήματος. Εν αυταίς περιλαμβάνονται:

(α)παν ποσόν δαπανηθέν είτε διά την επισκευήν οικημάτων, μηχανημάτων, εγκαταστάσεων και μεταφορικών μέσων χρησιμοποιουμένων διά την κτήσιν του εισοδήματος, είτε δια την ανανέωσιν, επισκευήν ή μετατροπήν οιουδήποτε εργαλείου, σκεύους ή ετέρου αντικειμένου προς τούτο χρησιμοποιουμένου.

12 (2) - Κατά τον προσδιορισμόν του φορολογητέου εισοδήματος προσώπου ασκούντος εμπορικήν ή βιομηχανικήν τινά επιχείρησιν, επιτήδευμα ή βιοτεχνίαν τινά, ελευθέριον ή άλλο τι επάγγελμα, ή παρέχοντος μισθωτάς υπηρεσίας, θα χορηγήται:

(α)τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος άρθρου, έκπτωσις ευλόγου τινός ποσού διά την μείωσιν αξίας και φθοράν ην υφίστανται τα τοιαύτα στοιχεία ως εκ της χρήσεως αυτών, εν τη εμπορική ή βιομηχανική επιχείρησει, επιτηδεύματι ή βιοτεχνία, ελευθερίω ή άλλων επαγγέλματι, ή εν τη παροχή μισθωτών υπηρεσιών, κατά την διάρκειαν του φορολογικού έτους:

Νοείται ότι το σύνολον των τοιοῦτων εκπτώσεων, δεν θα δύναται να υπερβή το ποσόν της κεφαλαιουχικής δαπάνης ην υπέστη το πρόσωπον τούτο διά την κτήσιν του στοιχείου τούτου:

Ήταν εισήγησις του δικηγόρου της αιτήτριας ότι η παρεχόμενη έκπτωση για τη μείωσις της αξίας των περιουσιακών στοιχείων του φορολογουμένου είναι επιπρόσθετη προς την έκπτωση που παρέχεται για της δαπάνες για επισκευή οικημάτων.

Από την αγόρευση του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση, φαίνεται ότι δεν διαφωνεί ουσιαστικά με την πιο πάνω εισήγηση. Υποστηρίζει ωστόσο ότι ο καθ' ου η αίτηση συμμορφώθηκε με τις διατάξεις του πιο πάνω άρθρου 11(1) (α) γιατί "παρεχωρήθη στην αιτήτρια το ποσό των £778.- για έξοδα επιδιορθώσεων και πογιατισμάτων ...".

Αναφορικά με την απόσβεση ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση αναφέρθηκε στο άρθρο 12(1) των πιο πάνω Νόμων σύμφωνα με το οποίο "στοιχεία παγίου ενεργητικού" σημαίνει κτίρια περιλαμβανομένων και καταλημάτων των υπαλλήλων, άτινα ανήκουν εις πρόσωπον ασκούν εμπορικήν ή βιομηχανικήν εν γένει επιχειρήσιν, και άτινα χρησιμοποιούνται υπό του προσώπου τούτου εν τη τοιαύτη εμπορική ή βιομηχανική επιχειρήσει ..." και υπόβαλε ότι στην προκειμένη περίπτωση ο καθ' ου η αίτηση άρχισε να παραχωρεί την έκπτωση για ετήσια φθορά από τον πρώτο χρόνο ενοικίασης της οικίας, δηλ. από το 1982 και συνέχισε να παραχωρεί την εν λόγω απόσβεση μέχρι και το έτος 1984 με βάση τις πρόνοιες του άρθρου 12(2) (α) των Περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων 1961 - 1985. Το έτος 1985 η εν λόγω οικία έπαυσε να ενοικιάζεται και χρησιμοποιήθηκε για ιδιοκατοίκηση. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο δεν ήταν δυνατό, να παραχωρήσει ο καθ' ου η αίτηση, την έκπτωση λόγω φθοράς για το έτος 1985.

Συμφωνώ απόλυτα με την πιο πάνω προσέγγιση του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση. Από τη στιγμή που η αιτήτρια έπαυσε να ενοικιάζει το ακίνητό της, το εν λόγω ακίνητο έπαυσε να χρησιμοποιείται από την αιτήτρια "εν τη τοιαύτη εμπορική ή βιομηχανική επιχειρήσει" κλπ. μέσα στην έννοια του άρθρου 12 (1). Πρόσθετα η αιτήτρια έπαυσε να ασκεί "εμπορική ή βιομηχανικήν τινά επιχειρήσιν" κ.λπ. μέσα στην έννοια του άρθρου 12(2) του Νόμου.

Εφόσον όπως έχω ήδη αναφέρει το ακίνητο της αιτήτριας δεν εμπίπτει μέσα στην έννοια του άρθρου 12(2) ο καθ' ου η αίτηση ορθά και νόμιμα απέρριψε το αίτημά της για έκπτωση.

Πρέπει εδώ να σημειωθεί ότι η αιτιολογία για απόρριψη του αιτήματος της αιτήτριας, που δίδεται από το Διευθυντή του Φόρου Εισοδήματος στην επιστολή του ημερομηνίας 28.12.87, είναι διαφορετική από την εισήγηση του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση και με την οποία, όπως έχω πει πιο πάνω, συμφωνώ. Είναι ωστόσο θέση της νομολογίας, ότι το Δικαστήριο μπορεί να επικυρώσει την επίδικη απόφαση επί τη βάσει νόμιμης αιτιολογίας, ακόμα και αν η τοιαύτη αιτιολογία είναι διαφορετική από εκείνη που έδωσε η

διοίκηση (Βλέπε *Ανθούπολη Ατδ. και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1980) 3 Α.Α.Δ. 296· *Βουλιώτη ν. Δημοκρατίας* (1974) 3 Α.Α.Δ. 313· *Σπύρου και Άλλοι (Αρ. 1) ν. Δημοκρατίας* (1973) 3 Α.Α.Δ. 478).

Ως εκ τούτου οι προβαλλόμενοι λόγοι για ακύρωση της αποφάσεως του Διευθυντού του Φόρου Εισοδήματος, ότι δηλαδή υπήρξε πλάνη περί τα πράγματα και τον Νόμο και έλλειψη της δέουσας έρευνας δεν ευσταθούν και η προσφυγή απορρίπτεται.

5

Ουδεμία διαταγή ως προς τα έξοδα.

10

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.